

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1790/2018
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јанковић адвокат из ..., против тужене Народне банке Србије са умешачем на страни тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Пајчин адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 457/17 од 17.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 457/17 од 17.08.2017. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 457/17 од 17.08.2017. године године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 22446/15 од 23.06.2016. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба тужиље АА у делу којим је тражила да се поништи одлука Комисије за стамбена питања Народне банке Југославије СП бр. ... од 31.01.2000. године којом је умешачу на страни тужене ББ додељен у закуп на неодређено време стан број ... површине ... м² у улици ... број ... на ... спрату. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиље АА у делу којим је тражила да се обавезе тужена Народна банка Србије да јој додели у закуп на неодређено време двособан стан број ... површине ... м² на ... спрату у улици ... број ... у року од 15 дана од дана доношења правноснажне пресуде, или да у противном судска одлука замени одлуку тужене. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да умешачу на страни тужене накнади трошкове парничног поступка у износу од 223.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 457/17 од 17.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 22446/15 од 23.06.2016. године у првом и другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у трећем ставу изреке решења Првог основног суда у Београду П 22446/15 од 23.06.2016. године и одбијен захтев умешача на страни тужене ББ из ... за накнаду трошкова парничног поступка.

Против означеног другостепеног решења - одлуке садржане у првом ставу изреке, тужилја је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, прекорачења тужбеног захтева и погрешне примене материјалног права, као и ради уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиље.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Ова одредба се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењује у поступку поводом ревизије против другостепеног решења којим се правноснажно окончава поступак.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Побијано другостепено решење не одступа од судске праксе да пропуштање законског рока за подношење тужбе има за последицу преклузију - губитак права на судску заштиту, и одбацивање тужбе због пропуштања законом прописаног рока за њено подношење. У овом случају, рок од 15 дана прописан чланом 122. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 70/01) важећег у време подношења тужбе, рачуна се од дана када је оспорена одлука о додели стана објављена на огласној табли (када је тужилји омогућено да се упозна са њеним постојањем и садржином), јер према тада важећем општем акту тужене - Правилнику о решавању стамбених питања запослених, одлука о додели стана доставља се само запосленом којем се стан додељује (члан 30).

Такође, побијано другостепено решење у делу којим је правноснажно одбачена тужба у делу којим је тужилја тражила да се обавезе тужена на доделу спорног стана у закуп на неодређено време, не одступа од судске праксе да се може наложити послодавцу - даваоцу стана да свом запосленом додели на коришћење стан само у случају да послодавац не спроведе одлуку суда о поништају раније донете одлуке о додели стана и не донесе нову одлуку. У овом случају таква ситуација није остварена па је зато тужба у том делу недозвољена.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиљина ревизија недозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим поступцима у парницама из радних односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужиља у овом спору захтева да се поништи одлука Комисије за стамбена питања тужене од 31.01.2000. године којом је одређени стан додељен другом запосленом, и да се тужена обавезе да тај стан додели њој у закуп на неодређено време. У поднетој тужби којом се тражи заштита права на добијање стана у закуп по основу радног односа, тужиља није означила вредност предмета спора а то није учинила ни током поступка, све до закључења главне расправе. Вредност предмета спора не може се утврдити ни на основу плаћене судске таксе, јер обрачун судске таксе није извршен, па зато иста није ни плаћена. У таквој процесној ситуацији, када у имовископранвим споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, ревизија није дозвољена.

Не може се прихватити становиште ревидента да вредност предмета спора побијаног дела на дан подношења тужбе износи 125.501,19 евра. Означени новчани износ представља новчано потраживање чију исплату тужиља тражи као замену испуњења обавезе тужене да јој додели предметни стан у закуп на неодређено време. Овај новчани захтев тужиља је истакла у поднеску од 31.05.2013. године којим је преиначила поднету тужбу истицањем тог захтева уз постојеће захтеве за поништај одлуке о додели стана и доделу стана у закуп, али решењем донетим и објављеним на рочишту за главну расправу од 04.04.2014. године такво преиначење тужбе није дозвољено.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић